

ΜΙΣΘΩΣΗ ΠΟΛΕΜΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΜΕΤΑΞΥ ΤΟΥ ΕΠΑΡΧΟΥ ΕΥΒΟΙΑΣ ΚΑΙ ΠΛΟΙΟΚΤΗΤΗ

1823, 20 Ιουλίου

«Προσωρινή Διοίκησις τῆς Ἑλλάδος

Οἱ ὑπογεγραμμένοι, ὃ τε Ἐπαρχος τῆς Εὐβοίας Ἰωάννης Κωλέττης καὶ καπετὰν Ἀνδρέας Κοσμᾶ, ἐσυμφωνήσαμεν ὡς ἀκολούθως:

Αον. Ὁ καπετὰν Ἀνδρέας ὑπόσχεται νὰ ὑπάγῃ μὲ τὸ καράβι του, ὀνομαζόμενον Ἀλέξανδρος, εἰς τὴν πολιορκίαν τοῦ φρουρίου τῆς Εὐδρίπου καὶ νὰ φροντίσῃ μὲ κάθε τρόπον νὰ βιάσῃ τὰ ἐχθρικά πλοῖα, νὰ τὰ κτυπήσῃ καὶ νὰ ἐνεργήσῃ ὅσα ἡ χρεία τὸ καλέσῃ πρὸς ἀνατροπὴν τῶν σχεδίων τοῦ ἐχθροῦ.

Βον. Ὁ Ἐπαρχος ὑπόσχεται νὰ τὸν δώσῃ πρὸς γρόσια ὀκτὼ χιλιάδες τὸν μῆνα (No 8.000), τὰς μὲν τέσσαρες χιλιάδες ἐπὶ χεῖρας, τὰς δὲ ἄλλες τέσσερες μεθ' ἡμέρας δέκα πέντε.

Γον. Ὑπόσχεται πρὸς τούτοις ὁ Ἐπαρχος νὰ τὸν δώσῃ διὰ τροφὴν πρὸς τριακόσια δράμια ψωμὶ καὶ μισὴ ὀκτὼ κρέας τὸν ἄνθρωπον.

Δον. Ὑπόσχεται ἀκόμη νὰ τὸν δώσῃ τὴν ἀναγκαίαν μπαρούτη καὶ σφαῖρας κανονίων. Ὅθεν, ἐγένοντο δύο παρόμοια, τὸ ἐν νὰ μένῃ εἰς χεῖρας τοῦ Ἐπαρχοῦ καὶ τὸ ἄλλο εἰς χεῖρας τοῦ καπετὰν Ἀνδρέα ...».

ΣΥΜΒΑΣΗ ΧΡΗΣΙΔΑΝΕΙΟΥ ΖΩΟΥ

1815, 12 Νοεμβρίου

«Τὴν σήμερον φανερώνω ἐγὼ ὁ Χρῆστος Σοῖας ἀπὸ χωρίον Ντοβίσταινα ὅτι ἐπῆρα μὲ ἥμορο τὸ βόιδι τοῦ Ἰωάννου Νικολάου Μπαδάκο ἀπὸ Καλαρρύτες, διὰ νὰ ὀργώσω τὰ χωράφια μου μόνον καὶ ὄχι ξένα καὶ νὰ τοῦ τὸ φέρω ὀπίσω εἰς τὴν πρώτην Ἰουνίου τοῦ ἐρχομένου χρόνου 1816. Καὶ νὰ τοῦ φέρω εἰς Καλαρρύτες τὸ ἥμορο ἐσυμφωνήσαμεν, ρόκα καλή, στεγνὴ καὶ παστρική, ταγάρια καλαρρυτιώτικα τρία, ἥτοι 3, μὲ ἐδικὸν μου ἀγῶγι εἰς τὰς 30 Ὀκτωμβρίου. Καὶ ἐὰν τοῦ τὸ χαλάσω τὸ βόιδι ἀπὸ αἰτίαν μου, νὰ τοῦ μετρήσω γρόσια ἑκατὸν πενήντα, ἥτοι 150. Μὰ ἐὰν τὸ βόιδι ἐτοῦτο δὲν κάμνῃ χωράφι, ὑπόσκομαι εἰς ὀκτὼ ἡμέρες ἀπὸ τὴν σήμερον νὰ τοῦ φέρω χαμπέρι, διὰ νὰ τὸ κάμῃ ὅ,τι θέλει. Οὕτως ἐσυμφώνησα ἔμπροσθεν τῶν κάτωθεν καὶ εἰς ἐνδειξιν ...».

598α

1788-1842. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Κουκούλι (Ιωάννινα).

Κ. Λ α ζ α ρ ί δ η ς, «Οἱ Τοῦρκοι Σπαῆδες», *Ἡπειρωτικὴ Ἑστία* 1/1 (1952), σ. 10-14· *Ἡπειρωτικὴ Ἑστία* 1/2 (1952), σ. 187-142.

599

1788-1876. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Ι. Μ. Παλιούρης (Ιωάννινα).

Σ. Μ π έ τ τ η ς, «Περὶ τῆς ἐν Ἡπείρῳ μονῆς Παλιούρης», *Ἡπειρωτικὴ Ἑστία* 14/158-160 (1965), σ. 457-461 αρ. 1-2, σ. 467 αρ. 4, σ. 469 αρ. 7, σ. 471 αρ. 10, σ. 472 αρ. 12, σ. 473 αρ. 14, σ. 474-477 αρ.

16-19, σ. 479 αρ. 22, σ. 481-482 αρ. 25-27, σ. 484 αρ. 31, σ. 487 αρ. 36, σ. 489 αρ. 39, σ. 490-491 αρ. 41-42, σ. 492-494 αρ. 44-48, σ. 498-499 αρ. 57-59, σ. 500 αρ. 61.

599α

1789-1799. Έγγραφα που αφορούν τη ρύθμιση της διαμάχης μεταξύ των κατοίκων του Κάστρου και του Νεοχωρίου στη Νάξο για τις φορολογικές τους υποχρεώσεις και συμφωνία συνένωσης των δύο Κοινών. Κωνσταντινούπολη, Νάξος, Χίος.
Π. Ζερλέντης, «Διαμάχη ἐν Νάξῳ Καστρινῶν καὶ Νεοχωριτῶν», *Παρνασσός* 11/7 (1888), σ. 423-427.

600

1789-1821. Διοικητικά, δικαιοπρακτικά και εκκλησιαστικά έγγραφα. Βόστιτζα (Αχαΐα).
Μ. Μιχαλόπουλος, *Μαυρίκιον Αἰγιαλείας. Οἰκισμοὶ καὶ μετανάσται ἐν Ἀχαΐᾳ ἐπὶ Βενετῶν (1691). Καταγωγή πατριῶν. Ιστορική καὶ λαογραφική μελέτη*, Ἀθήνα 1974, σ. 47-49, 50-53, 60-62, 67-75, 87-91.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΠΡΟΕΣΤΩΤΩΝ ΚΑΙ ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΒΟΣΤΙΤΖΑΣ. ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ
ΣΤΑΦΙΔΟΦΥΤΕΙΩΝ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΚΑΛΑΒΡΥΤΙΝΟΥΣ ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗ ΤΗΣ ΑΙΓΙΑΛΕΙΑΣ

1819, 18 Ιανουαρίου

«Διὰ τοῦ παρόντος συμφωνητικοῦ, καὶ ἀποφασιστηκοῦ γράμματος, ἡμεῖς οἱ προεστοί, καὶ λοιποὶ Ἐγκάτοικοι τοῦ κασαπᾶ βοσθητῆζης συμφόνως, καὶ μὲ μίαν ψυχὴν, καὶ μὲ μίαν φωνήν, φανερόνῳμεν ὁμολογοῦμεν, καὶ ἀποφασίζωμεν ἀμεταθέτως, ὅτι μὲ τὸ νὰ ἦλθαν πρὸ χρόνων οἱ καλαβρυτινοί, ἀποκτήσαντες, καὶ φυτεύσαντες σταφῆδας εἰς τὸν κᾶμπον τοῦ κασαπᾶ μας, καὶ ἐκ τούτου μᾶς ἐπροξενήθη, καὶ μᾶς προξενεῖται μεγάλη ζημία εἰς τὸν τόπον μας, ἀπὸ τὴν ἀνγάτησιν τῶν ἡμεροδουλίων, καὶ τῶν λοιπῶν ἀναγκαίων εἰς δούλευσιν, καὶ περιποίησιν τῶν αὐτῶν ὑποστατικῶν, καὶ ἐπειδὴ προλαβόντως τὰ ὑποστατικά των ἦτον ὀλίγα, καὶ ἐξουσιαζώμενα μόνον ἀπὸ τοὺς μεγαλητέρους τῶν καλαβρύτων, καὶ ἐπειδὴ τὰ δοσήματα τοῦ τόπου μας ἦτον πολλὰ ὀλιγώτερα, ἀπὸ ὅτι εἶναι τώρα δὲν τοὺς ἐξεσινερίζομεθα εἰς τὸ ὀλίγον χρεῖ ὅποῦ μᾶς ἔδιδαν, τώρα ὅμως ἐπειδὴ τὰ ὑποστατικά των ἔγιναν περισσώτερα ἀπὸ τὰ ἔδικᾶ μας, καὶ ἡ ἐκ τούτων ζημία μᾶς ἔγινε μεγαλητέρα καὶ τὰ δοσήματα τοῦ τόπου μας, καθὼς καὶ ὅλων τῶν καζάδων ἀνγάτησαν πολὺν περισσώτερον ἀπὸ τὸ πρῶτον, καὶ ἐπειδὴ οἱ ἄρχοντες, καὶ λοιποὶ καλαβρυτινοί, ὅχι μόνον δὲν καταπειθῶνται νὰ πληρώσουν τὸ χρεῖ τους κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς ἀνξήσεως τῶν δοσημάτων, ἀλλὰ μάληστα ἀπὸ ἐκεῖ ὅποῦ μᾶς ἔδιδαν προτίτερον γρόσια δεκαοχτὼ τὴν